

L M. A. SABELLICI

rae Suetonium illustrarunt. Beroaldus in magna copia & ubertate commendandi saepius dormitat, aut in minutis moratur: sicut & Sabellici paraphrasis non pauca habet, quae merito talibus viris ignoscimus: vehementerque interrim eorum in re literaria instauranda studium commendamus.

1491

Nec multo post professor noster, laboribus nullis fractus, concinnavit opusculum de officio praetoris, ad Antonium Cornelium, cui Philosopho cognomen fuit, ob demandatum a Senatu munus tradendae logicae, philosophiae, & theologiae: hic tum, anno scilicet M. CCCC. LXXXI. Vicetinae praeturae gerebat. Hujus ad Cornelium epistolae exordium fidem novam eorum facit, quae a me supra dicta sunt, nimirum ex Foro-Julio Sabellicum Venetias migrasse anno M. CCCC. LXXXIV. Praesagium illud fuit, credo, vir clarissime, quod SEPTIMO AB HINC ANNO ex veteri Carnorum ora VENETIAS APPULSUS librum de Praetoris officio, proxima apud me foetura natum, tibi in primis cognoscendum tradidi, &c. Cornelium autem eo anno fuisse Vicetinae Praetorem, his evincam. Profitebatur ille Venetiis philosophiam, ut antea diximus, cum anno M. CCCC. LXXX. est designatus Vicetinae Praetor. Huic Senatus consulto (a) VI. idus junias ejusdem anni susceptus est Franciscus Bragadenus per id totum tempus quo ipse Praetor esset. Insuper extat Vicetinae apud Decemviros (b) codex membranaceus, membranum vulgo appellant. Eum in codicem relatae sunt multae ducales ad Cornelium eundem, tum Praetorem, literae, ut mihi significatur per Equitem Michaelem-Angelum Georgium, Vicetinum, officiosissimum pariter atque eruditissimum virum. Harum primae inscriptus est dies XII. ante kal. octobres anni M. CCCC. LXXX. & postremae dies III. ante nonas februarias anni M. CCCC. LXXXI. qui caeteris est annus M. CCCC. LXXXII. apud nos enim a kalendis martiis tandem initium anni est.

(a) In Regesto magistr. Reform. p. 70.
(b) Vulgo la camera de' Deputati.

1492

Anno M. CCCC. LXXXII. absolvit libros tres de Venetae urbis situ, in quibus accurate urbem nostram, suas distributam in regiones, describit. Mittit illos Hieronymo Donato, Equiti & Senatori ornatissimo, ac tum oratori apud Alexandrum VI. quo in munere susceptus erat Hermolao Barbaro, quem Aquilejensem Patriarcham Innocentius VIII. creatur. Ex hoc opere multa exscripsit Franciscus Sansovinus in suos duodecim Venetiarum libros, vix ipsorum aliquando facta mentione.

1493

(c) Petr. Bem. hist. Ven. lib. I. sub finem.

Cum per idem tempus (c) Venetias adisset Alphonsus Atestinus, Herculis I. Ferrariae Ducis filius, & Baptistam Guarinum, majoris Guarini Veronensis filium, secum adduxisset, hunc sibi conciliavit Sabellicus, ipsumque deinde cum Benedicto Prunulo colloquentem induxit in Dialogo de latinae linguae reparatione, ubi honorificentissimam eorum mentionem facit, quorum opera decimoquineto saeculo latinarum literarum studia pristino decori sunt restituta. Dialogus hic dicatus est Marco-Antonio Mauroceno, Equiti amplissimo, quem etiam legationibus multis cum laude functum, procuratoria purpura tandem patria decoravit. Omnia haec opuscula dedit auctor imprimenda Antonio Moreto, typographo industrio sibi quae amicissimo, per quem universa publico donata sunt anno M. CCCC. LXXXIII. in 4.

Tum quoque Dialogum emisit de officio Scribae, in quo loquens inducitur Joannes Calphurnius, Brixianus (Bergomatem alii eum putant) poli-